

sigt til, at der i nær Fremtid skulde blive gennemført en saadan. Saa maatte Regeringen i Slutningen af Marts — det skete den Gang ligeledes med kort Varsel — paa ny forelægge Forslag til denne midlertidige saakaldte Luksustoldlov for 2 Maaneder. Ved Behandlingen af dette Forslag i Slutningen af Marts udtalte jeg, at vore Betænkkeligheder saa langtfra var formindsket, at vi tværtimod ved den Gennemførelse af Loven, der nu havde fundet Sted, ved dens Udførelse i Livet, ved de Vanskeligheder, der havde vist sig, havde faaet disse Betænkkeligheder i høj Grad forøget. Jeg stillede i Udsigt, at hvis der tredie Gang kom et Lovforslag om en Forlængelse, maatte man ikke længere fra Regeringens og dens Partis Side vente, at vi kunde indtage dette mere neutrale Standpunkt at undlade at stemme, men man maatte være forberedt paa, at vi da maatte gaa imod et saadant Lovforslag.

Nu foreligger der altsaa for tredie Gang et Lovforslag om en midlertidig saakaldt Luksustold, men Lovforslaget har i Forhold til de Lovforslag, som blev forelagt og vedtaget i November og Marts, yderligere skiftet Karakter. Det er nu ikke blot et Lovforslag om disse forhøjede Takster, men det er tillige en Række nye Paragraffer med nye Regler og nye Bestemmelser for Toldadministrationen. Det er et helt Toldlovsforslag paa 21 Paragraffer, og det er et Lovforslag, der skal gælde ikke i nogle faa Maaneder, ikke som sidst yderligere i 2 Maaneder, men i 10 Maaneder, omtrent et Aar, indtil den sidste Marts 1923. Dermed er den Begrundelse, som fremsattes i Efteraaret, og hvis Beretigelse vi ikke kunde se bort fra, nemlig at man ved en saadan midlertidig Lov vilde forebygge Spekulation, ganske bortfaldet; der vil jo ikke være nogen Sandsynlighed for, hvis den midlertidige Luksustold bortfaldt den 1. Juni, at Forretningsmænd skulde begynde at spekulere i, at vi muligvis til næste Foraar faar en ny Toldlov, det er udelukket.

Det, der nu motiverer Lovforslagets Fremsættelse og Regeringens Ønske om at faa denne midlertidige saakaldte Luksustoldlov forlænget, er ganske simpelt, som det ogsaa udtrykkelig siges i Bemærkningerne, af finansielle Grunde. „Af finansielle Grunde“, siges det, „vil det være nødvendigt at opretholde den i Toldlovsforslaget foreslaaede og ved fornævnte Lov straks gennemførte Forhøjelse af Toldbeskatningen af visse Luksusvarer.“ Af finansielle Grunde, andet nævnes der ikke, og andet kan der ikke nævnes. Regeringen er i Pengetrang. Regeringen kan ikke sidde uden at faa flere

Penge. Den har faaet gennemført en Del Skatter, men ikke nok efter dens Mening, ikke nok til, at den kan fungere endnu et Aar, den maa have flere Skatter. Den kræver nu, at denne Lov skal gælde i 10 Maaneder, og den har jo Lovforslag liggende om andre indirekte Skatter, Restaurationsskatten, Chokoladeskatten, og lægger Pres paa ogsaa at faa dem gennemført, fordi de er finansielt nødvendige. Det forlyder i disse Dage, at Regeringen har Udsigt dertil, det forlyder, at det konservative Folkeparti vil være med til at gennemføre baade Restaurationsskatten og Chokoladeskatten, dog kun for et Aars Tid, hvad der maaske kan være en politisk Mening i fra det ærede Partis Side, det vil jo derved altid have ligesom en Klemme paa Regeringen — den faar et Slags Tillidsvotum, men det er tidsbegrænset. Det kan have sin Betydning for de Konservative at sige: vi opretholder jer endnu en Tid, et Aars Tid, saa faar vi se, hvorledes det gaar med Militærforliget og Toldforliget og de andre Sager, man sætter Pris paa.

Der er altsaa en Mulighed for, en Sandsynlighed for, at vi faar 3 nye Skattelove, alle af midlertidig Karakter, Luksustolden, Restaurationsskatten og Chokoladeskatten, gældende for et Aars Tid. Der er ikke megen Finansplan heri, ikke meget af fast Fundamentering af Statshusholdningen, det, som denne Regering havde lovet, og som den efter dens eget Sigende skulde gennemføre i en ganske anderledes Grad end den foregaaende Regering. Vi lever nu ikke længere under Krigsforhold, under ekstraordinære Forhold, og des mærkeligere, des beklageligere er det, dels at det parlamentariske Arbejde foregaar paa den utilfredsstillende Maade, som jeg begyndte med at nævne, og dels at der nu er Tale om midlertidige Skattelove, ikke af underordnet Betydning, men efter de officielle Tal til et samlet Beløb af 32 Mill. Kr. — 7 Mill. Kr. paa Luksustolden, 15 Mill. Kr. paa Restaurationsskatten, 10 Mill. Kr. paa Chokoladeskatten, hvis jeg ikke husker fejl —, Love, som, hvis de gennemføres, dog vist vil give betydelig mere, jeg tror neppe, man kan anslaa dem til at give mindre end et halvt Hundrede Millioner Kroner.

Skatter til et saa betydeligt Beløb skal altsaa gennemføres for et Aar — der er ikke megen Fasthed, ikke megen Soliditet i en saadan Fremgangsmaade. Og skulde det blive almindeligt — der synes at være en Tendens dertil —, at en siddende Regering ligesom kun tænker paa at sørge for sin egen Levetid, derefter kommer Syndfloden, derefter kommer de andre, og det kan maaske